

MACA TAČKA I ZEC ALBERT

(Bajka)

Nekada je na maloj čistini usred šume bila kuća na kojoj su živeli mačka Tačka i zec Albert. Sneg je ukrašavao šumsko drveće, pa je i maca Tačka želala da ukrasi svoju jelku. Pitala je zeca Alberta za pomoć. Uvek je znao šta neophodno učiniti.

Na tavanu su pronašli zaborabljenu čudotvornu kutiju. Počeli su da uzimaju stare i zaboravljene ukrase. Počeli su da se prepiru oko toga ko će dati ukrase i ko će upaliti svetla. Mačka Tačka je htela da vrh postavi na jelku, pa je prva uhvatila merdevine, tako da zec Albert nije mogao dohvatiti. Zec Albert je ljustito uzeo malu stolicu i počeo da stavlja ukrase, ali ga je mačka Tačka namerno oborila i on je pao. Zec Albert je ukrasio jelku i upalio lampice, ali mu je bilo teško doći do vrha, jer je bio mali. Kad su ukrasili jelku, zeka Albert je otišao da spremi večeru, a mačka Tačka je otišla po poklon koji je kupila za zeca Alberta i stavila ga ispod jelke. Kada je zec Albert završio večeru, otišao je po poklon koji je pripremio za mačku Tačku, iako je jos uvek bio ljustio na nju, i stavio ga ispod jelke. Kad su seli da večeraju, izvinili su se jedan drugom. Srečni i zadovoljni sedeli su za večerom i razgovarali o dočeku Nove godine.

Najlepši trenutak za njih bilo je otvaranje poklona koje su jedan drugom namenili. Pokloni su bili divni, ali lepše i od poklona je i njihovo druženje i osećaj da nisu sami.

Mia Dragaš, 5. E (učenka tujka 1. leta)

MAČKA TAČKA IN ZAJEC ALBERT

(Pravljica)

Nekoč je na mali jasi sredi gozda stala hiška. V njej sta živila mačka Tačka in zajec Albert. Sneg je okrasil gozdno drevje, zato je tudi muca Tačka želela okrasiti svojo božično jelko. Za pomoč je vprašala Alberta. On je vedno vedel, kaj je potrebno storiti.

Na podstrešju sta našla že davno pozabljeno čudežno škatlo. Začela sta jemati stare in pozabljene okraske. Začela sta se prepirati, kdo bo dal okraske in kdo lučke. Mačka Tačka je hotela postaviti vrh na božično jelko, zato je prva zgrabila letev, da je zajec Albert ni mogel doseči. Zajec Albert je jezno vzel majhen stol in začel oblačiti okraske, toda mačka Tačka ga je namerno podrla in je padel. Zajček Albert je okrasil božično jelko in si nataknil lučke, vendar mu je bilo težko priti na vrh, ker je bil majhen. Ko so okrasili božično jelko, je zajček Albert šel pripravljati večerjo, mačka Tačka pa je šla po darilo, ki ga je kupila zajčku Albertu in ga postavila pod božično jelko. Ko je zajec Albert končal večerjo, je šel po darilo ki ga je pripravil za mačko Tačko, čeprav je bil še vedno jezen nanjo in ga dal pod božično jelko. Ko so sedli k večerji, so se opravičili. Srečni in zadovoljni so sedli k večerji in se pogovarjali o novoletni noči.

Najlepši trenutek zanje je bilo odprtje daril, ki so si jih namenili. Darila so bila čudovita, a lepše od daril je njihovo druženje in občutek, da niso sami.

Mia Dragaš, 5. E (učenka tujka 1. leta)